

Csillagfény

A történetet Attila mesélte, a 4. a osztály pedig megfogalmazta.

Nyáron Attila és öccse, Nimród a nagymamánál nyaralt.

Egy reggel unatkoztak, és lementek a pincébe. Ott tárolták a játékokat. Gondolták, felhoznak közülük egyet-kettőt. Épp, csak le akartak szaladni, nem is szóltak senkinek arról, hogy hová indulnak. Nézegettek, válogattak a játékok között, észre sem vették, hogy nemcsak az unalom, hanem az idő is elrepült.

A nagymama közben locsolni indult a kertbe. Biztos volt benne, hogy a gyerekek is ott bóklásznak valahol. Ahogy elindult az udvar felé, csodálkozva vette észre, hogy nyitva van a pinceajtó. Úgy gondolta, biztos nyitva felejtette, ezért gondosan bezárta. Aztán indult locsolni.

A gyerekek a pincében csak a zár kattánását hallották. Mire rájöttek, hogy mi volt ez a zaj, már elkéstek, a nagymama messze járt. Szaladtak felfelé a lépcsőn, de az ajtó zárva volt. Úgy megijedtek, hogy egy hang sem jött ki a torkukon. Nem tudták, mit tegyenek. Nimród sírva fakadt, de Attila sem volt messze tőle.

A nagymama a locsolás előtt meg akarta nézni, mit csinálnak az unokái. Kereste őket mindenhol, de hiába, sehol sem voltak. Most már ő is kezdett kétségbe esni. Elindult a kapu felé, hátha kimentek az utcára. Útja a pinceablak mellett vezetett el. A gyerekek hallották közeledő lépteiket, és reménykedni kezdtek. Odaszaladtak a pinceablakhoz. Szívük a torkukban dobogott. Hamarosan két lábat láttak az ablak előtt elhaladni. „A nagymama lába!” Most már szerencsére visszajött a bátorságuk, és úgy kiabáltak, ahogy csak a torkukon kifért:

- Nagymama! Nagymama! Itt vagyunk a pincében!

A nagymamának óriási kő esett le a szívéről, ahogy meghallotta a gyerekek hangját. Abban a pillanatban rájött, hogy mi történt.

Kinyitotta az ajtót, és boldogan ölelte magához a két megszeppent lurkót.

Megbeszélte velük, hogy máskor akárhová is mennek, mindig szóljanak előtte.

Az osztályban szinte mindenkinek volt egy története, hogyan menekült meg szülei, nagyszülei vagy mások segítségével a saját figyelmetlensége vagy félreértés által okozott bajból. Szólni nem akaró, a szünetbe is belenyúló meséléssel, sok nevetéssel zárult az óra.